

niemaGOtu, Jeruzalem // ITO

Z dniem Twych narodzin było tak:
nie zaznałaś litości w dniu, w którym przyszłaś na świat;
wodą nie obmyto cię; solą nie natarto, nie;
nikt nagości nie okrył twej;
w polu porzucono cię - „Niechaj ją pochłonie śmierć!
Niech nikt więcej nie wspomni jej!”
Lecz on szedł obok i ujrzał cię;
On szedł obok i rzekł:

„Rośnij, żyj! Tobie oddam cały świat!
Rośnij, żyj! Rozwiń skrzydła jak ptak!
Rośnij, żyj!” Chwałą Boga swego bądź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!

Ale Ty przed swym Bogiem skryłaś się;
piękno swoje zdeptałaś, w które odział cię.
Na to chcąc zasłużyć, co darmo pragnie dać ci On,
sama darmo oddałaś się!
Gdzie podzielałaś czystość swą? Gdzie ta miłość, którą wciąż
kupić chcesz, zamiast ufać jej?
A On jak obłok wciąż osłania cię;
bliżej, tuż obok, wróć więc!

„Rośnij, żyj! Tobie oddam cały świat!
Rośnij, żyj! Rozwiń skrzydła jak ptak!
Rośnij, żyj!” Chwałą Boga swego bądź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!

On twym Panem, On Bogiem – nie bój się,
gdy Twe życie opowie, aby zbawić je.
Kiedy więc odnowi cię, wspomnij grzech i zawstydz się
i ze wstydu nie otwórz ust!
Gdy przebaczy to, co złe, pomny na Przymierze swe,
wstań i głoś, jak twój Pan i Bóg
przechodził obok i ujrzał cię;
przechodził obok i rzekł:

„Rośnij, żyj! Tobie oddam cały świat!
Rośnij, żyj! Rozwiń skrzydła jak ptak!
Rośnij, żyj!” Chwałą Boga swego bądź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!
„Rośnij, żyj! Tobie oddam cały świat!
Rośnij, żyj! Rozwiń skrzydła jak ptak!
Rośnij, żyj!” Chwałą Boga swego bądź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!
On obdarzył cię nią, więc w niej chodź!

Jeruzalem, Jeruzalem!
Jeruzalem, Jeruzalem!
Jeruzalem, Jeruzalem!
Jeruzalem, Jeruzalem!